

Klonowa

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Ujazdów

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy przyrodnicze Rośliny

Rok utworzenia nazwy: 1875

Opis

Klon - (łac. Acer) liściaste drzewo z rodziny o tej samej nazwie, o kwiatach zebranych w zwisające grona i charakterystycznych, "skrzydlatych" owocach. Pobliska posiadłość Bagatela obsadzona była właśnie tymi drzewami.

Do 1954.04.12 taką samą nazwę nosiła dzisiejsza ul. Szyszkowa a do 1979.01.01 ul. Suchy Las.

Ciekawostki

Powstała około 1770 roku jako droga biegnąca ze wsi Rakowiec do Traktu Królewskiego wzdłuż powstających wówczas Okopów Lubomirskiego. Ponieważ spory odcinek poprowadzony został pod wałem, oficjalnie ulica została nazwana Okopową i miała łączyć - wg dzisiejszych map - skrzyżowanie ul. Polnej Marszałkowskiej oraz al. Szucha (czyli plac Unii Lubelskiej) z al. Ujazdowskimi na wysokości Belwederu. W latach `20 XIX w. znajdowała się tu stajnia i wozownia wielkiego księcia Konstantego. W 1870 została zabudowana kamienicami i willami dla najbogatszych mieszkańców miasta. Od 1876 nosi dzisiejszą nazwę. Od strony miasta z ulicą sąsiedował ogród Bacciarrellego, Bagatela, w którym w 1884 roku jego właściciel - Józef Maurycy Kamiński - urządził ogród zoologiczny. W latach 1891-1936 biegły tędy tory kolejki wilanowskiej o szer. 1000 mm. Kolej powstała z inicjatywy Jana Kellera i przy współudziale inż. Henryka Husa i Wiktora Magnusa, właściciela Dolnego Mokotowa. Kamienicami zabudowano ją dopiero na przeł. XIX i XX w. Wzdłuż ulicy stały 9-ciopłomieniowe latarnie gazowe, a na jezdni był asfalt. W czasie okupacji hitlerowskiej weszła w skład dzielnicy niemieckiej i nie została zniszczona. Po wojnie wzdłuż ul. Flory (po parzystej stronie) wybudowano dość wysoki mur, oddzielający zabudowania ul. Klonowej (szczególnie nr 6 i 8), w których mieszkali dostojnicy państwowi, m.in. Michał "Rola" Żymierski, Konstanty Rokosowski i Marian Spychalski. Mur został rozebrany po 1956 roku.

Stan obecny:

Nr 1: Hotel Urzędu Rady Ministrów. Pierwotnie stały tu zbudowane w 1819-20 wg proj. Jakuba Kubickiego stajnie i wozownie belwederskie. Był to budynek na rzucie podkowy, parterowy. W 1930 przebudowano je wg proj. J. Mozera na rezydencję marszałka Rydza-Śmigłego. Hotel powstał w 1961-7 wg proj. Tadeusza Zielińskiego i Aliny Scholtzówny. W 1967 otrzymał tytuł MBiPMB.

Nr 2: zabudowania gospodarcze Belwederu (drugi adres Belwederska 55). Powstały w 1819-20 wg proj. Kubickiego. Jest to stajnia i wozownia. Środkowa część jest powojenna.

Nr 3: maneż Belwederski. Powstał w 1823-4 wg proj. Kubickiego w stylu klasycystycznym, połączonym z neogotykiem. Po wojnie budynek zniszczony był w ok. 60%. W 1948 maneż odbudowano, zmieniając układ wnętrz. Jest to jedyny tego typu budynek w Warszawie.

Nr 4: willa Czesława Wehra. Powstała w 1935-6 wg proj. Marcina Weinfeldta. Po odejściu ze stanowiska przewodniczącego Rady Państwa w 1985 roku zamieszkał tu profesor Henryk Jabłoński (1909-2003) - polityk, działacz komunistyczny okresu PRL, z wykształcenia historyk. Wspomnianą funkcję pełnił od 1972 roku.

Nr 5: dom Spółdzielni Mieszkaniowej Własna Strzecha (drugi adres Chocimska 28). Powstał w 1935 wg proj. Bohdana Pniewskiego. Przed wojną działał tu lekarz W. Mikułowski.

Nr 6: willa Muszyńskich. Powstała w 1935 wg proj. Bohdana Pniewskiego. Niski mur z piaskowca otacza posesję. We wnętrzach marmury "Dębnik, "Barwinek i "Raclawice, a także alabaster.

Nr 8: willa Urbanowiczów. Powstała w 1935 wg proj. Bohdana Pniewskiego. Niski mur z piaskowca otacza posesję. We wnętrzach marmury "Dębnik, "Barwinek i "Raclawice, a także alabaster.

Nr 12: kamienica Binzera. Zbudowana w 1938-9 wg proj. Stefana Kraskowskiego z 1936 dla Alfreda Binzera na miejscu trzypiętrowego domu Grymkiewicza. W 2009 kamienicę wyremontowano i nadbudowano o piętro wg proj. Czesława Bieleckiego. Na szczycie dodano kuriozalną kulę.

Nr 14: kamienica Binzera. Zbudowana w 1938-9 wg proj. Aleksandra Więckowskiego na miejscu części kamienicy Marii Braunsztajnowej, której nie ukończono przed wybuchem wojny. W 1948 obie kamienice przyłączono do gimnazjum(Klonowa 16\18). Jednym z jej lokatorów był inżynier Edgar Aleksander Norwerth (1884-1950) - architekt, grafik, profesor Politechniki Warszawskiej. Przyszedł na świat w Szwajcarii (nieдалеко Genewy), kształcił w Instytucie Inżynierów Komunikacyjnych w Moskwie i Instytucie Inżynierów Cywilnych w Petersburgu, po ukończeniu których sam został wykładowcą. Do Warszawy powrócił w 1924 roku, szybko stając się jednym z inicjatorów uporządkowania urbanistycznego miasta. Był twórcą kompleksu Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego (obecnie AWF) na Bielanych, pawilonu Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych wraz z tzw. Domem Generalskim (kamienicą wojskowej spółdzielni "Proporzec") w al. Szucha, osiedla mieszkaniowego Funduszu Kwaterunku Wojskowego (na Żoliborzu Oficerskim, tuż przy Cytadeli), a także nagradzanymi (ale nigdy nie zrealizowanymi) projektami zabudowy pierzei ul. Filtrowej czy gmachu Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Po wojnie wstąpił się rekonstrukcją fasady kościoła św. Stanisława Kostki na Żoliborzu oraz odbudową domu Towarzystwa Naukowego Warszawskiego przy ul. Śniadeckich.

Nr 16: Liceum Ogólnokształcące im. Narcyzy Żmichowskiej. Powstała w 1912-3 wg proj. Henryka Juliana Gaya, jako męskie gimnazjum Towarzystwa Szkoły Ziemi Mazowieckiej, powstałej już w 1905. Szkoła wcześniej mieściła się na Hożej 27, potem na Śniadeckich 8. Potem zbankrutowała przy Nowym Świecie 31. Budynek miał 2 piętra i był niewielki. W 1938-9 zmieniono elewację i

dobudowano część nr 18 wg proj. Teodora Burszego. Wtedy budynek miał 5 pięter. Szkołę kończyli Ignacy Matuszewski, Stanisław Dygat, Bohdan Arct... Nauczycielami byli Iwaszkiewicz, Jarra, Nawroczyński... Od 1948 mieści się tu Liceum Ogólnokształcące im. Narcyzy Żmichowskiej, na potrzeby liceum budynek został kompletnie przebudowany, równając go do architektury pierwszego budynku.

Nr 20: kamienica Rössmanów. Powstała po 1900 jako dom 3-piętrowy, ale w 1911 została nadbudowana i dostawiono 3 oficyny od podwórza.

Na przeciwko domu w latach ‘30 stała stacja benzynowa.

Data nadania nazwy: ok. 1875 rok
